



Caja
A-44

~~8-1-7-9~~ ~~7-7~~

Animadversiones in librum Doctoris Ludovici Molinae societatis Jesu de concordia liberi arbitrii cum gratia donis impressum Vlisponae Anno 1580
 Et in ea que reperit in eius appendice et in Commentarijs ad 1. q. D. Tho.
 primo in proemio ad lectorem in fine vocat ne de re tota seriat suam primum
 totum opus perlegerit Nota ad diligens sege in hoc libro prolati proposit.
 dimittit ita ut ansam praebet periculose doctrine ut patet in tra
 s. 17. Ipsi author miris reuerentia loquitur de sancto officio Castellae
 nam in appendice pagina 14 linea 13. ut cum esset ipse in Lusitania
 mandata s. officij Castellae nos hic nequaquam obliquant sum tñ linea
 24. fateatur suam suam conuicium esse doctorum bonum et theologorum qui
 a 20 annis usq. nunc scripserunt pag. 27. linea 22. In gratia proueniens
 et cooperans distinguatur nihil a s. officio Castellae prohibetur est
 sed quia putat falsum de finis a Concilio Tridentino non distinguuntur
 quasi per intrusionem pag. 32. linea 29. s. sanctum officium est generale
 Concilium quod errare non potest A. et pag. 33. linea 2. ait Sanctus off.
 id eo non probasse quodam proposit. sed contra id quod id de author asserit
 eas magis examinari uelut l'an potius huius senatus sancti officij quam
 Concilio Tridentino credendum est B.

(10)

A. quasi dicat errare in
centurijs quibus damnat proposit.

B. quasi dicat eas proposit.
sancti off. damnatas esse
contra Con. Trident.

2^o in Proemio appendicis Et pag. 34. et 41. animaduert. 13. sine putat
 non pot. prohiberi huius librum de concordia quod sit approbatus per senatum
 s. officij in Regno Lusitania Et per senatum Regium in Castella et Aragonia
 Nota in Lusitania non approbati libros nisi de mandato s. officij et hui
 libere de concordia approbatus solum fuit in forma vi agra Bartholomeo
 cui commissum est Et quod ille curiam non aduertit potuit ab alijs
 mature librum legentibus animaduerti dignum censura s. in gram
 huius libri Antonius a Cadilla societatis Jesu anno 1594 mense
 martio in suis prolectionibus et publicis conclusionibus Vallisoleti
 D. defendit totum hunc librum Molinae licens approbatum a tribus
 tribunalibus.

C. et multi libri sic approbati in
Lusitania fuerunt postea
prohibite.

D. Ne quare facta cum man.
vice provinciali utrum est
scandalum? alioleto cum
mclusionibus essent lectores
de ord. Dominici et multi
Doctores.

3^o in Proemio libri de concordia et q. 14. ar. 13. disputat. 1. pag. 3.
 explicat intentionem suam esse contra Lutherum ordinem viduum quo
 saluata libertas arbitrii non obstat praedestinatione prouid
 dentia et praesentia Dei et gratia auxilijs prouisionibus Nota
 author declinat in extremum Pelagij et fauet semipelagianis
 hereticis quos B. Aug. et concilia damnarunt dum multum tribuit
 uiribus naturalibus arbitrii circa preparat. ad gram. et praedestinationem

Quis est quod linea 33. ait fuisse
aut Delagiana heresis esset et p
nec tui fides fuisse et haberi
nec ad Delagianos aut semipelagianos
nos referrent.

Nota ostendit se rationum
Delagii circa uires pates arbitrii
in salute et pates. nota.

J. ut probat Henricus l. 2. c. 11.
sumi theolog. lib. de sm. c. 11.
et c. 12. et d. 5.
Probatur Henricus sup. c. 12. s. 1.
l. 2. c. 11.

certum hominum, ut nigra ostendatur erogante ait q. 23. ar. 4. disp. p.
m. 1. ult. pag. 489. l. 14. c. 33. Et a Libris in similibus per
mille annos (ante istum authorem) non fuisse satis explicatae et
concedendo libertatem ad arbitrium cum pates et pates est. Dei quod si
Aug. ac D. Tho. legissent hanc authoris novam explanationem cur
fuisse in istis similibus nota non timet author reddere. Quod in
plura dicit B. Aug. D. Tho. galtram ac theologorum ac ut heretici
arguere solent pates de ignorantia ita id de temere ac inuereunde ait
de Marciopta sua D. Aug. et D. Tho. de certa pates. de inter pates
opera sequi errores periculum in pates et tolli libertate arbitrii pates cum
bi B. Aug. colligat suam certam sumam suam de sacris scripturis et in ma
de pates et gratia pates et pates sequantur non solum suam
Eo uerba B. Aug. J. et quidam pates antiqui ac nunc et uires recentior
theologorum oppositam suam damnant erroris q. quam bi sequitur
molina lib. de concordia et sup. 1. p. 1. multa pates et pates
quam Catharicus ut nigra ostendatur

In speciali author tractat lib. de concordia periculosa errores aut certe
temere multa q. de concursu gratiae Dei cum causis 2. 2. circa pates
tatem auxiliu gratiae et de uires pates lib. de arbitrii 3. q. quod pates
in Deo admittenda est quaedam uires q. media in uires notetur et lib. de
re pates oium futurorum conditionibus aut illius conditionem aut lib.
tatem arbitrii pates q. et contra uires pates et uires pates
lib. de concordia pates q. et contra uires pates et uires pates
et uires pates q. et contra uires pates et uires pates
aut illius uires aut libertatem arbitrii pates q. et contra uires
pates et theologos pates pates pates quendam modum
pates et pates non nisi pates bono usu arbitrii
in adultis Et obiter meminit quaedam alia propositiones graui certis
dignas de quibus eodem hoc ordine per animaduersione nota.

P. circa concursum gratiam Dei cum causis 2.

Assumit saepe Deum gratia concursu non influere aut mouere in pates
cas 2. et uires nostras ad actiues et bonas operatiues concordia
q. 19. ar. 13. disp. 26. pag. 169. in pates. Et uires uires arguenda
in disput. 27. et repetit pag. 170. et disput. 28. pag. 179. et sequent. q.
ait Deus suo concursu gratia aut speciali gratuito accipit effectus et uires causa
libertatem arbitrii cum bi q.
partialis H. in arbitrio nostro disput. 26. p. 26. pag. 169. l. 1. pag. 170.
linea 2. pag. 174. ubi negat illud q. dicitur aut. et causis subordmatiis pates
mouet

sup. pates nec impedit libertate
aut uires in uires in pates

probat sequentem & quo Anst probat dari utrum primum moerem et primam causam quod ad mittunt phi et theologo.

3. periculosa est opinio Scoti misericordis quod Deus qui prius mouet si ageret de necessitate sua. Et in similita quod am ui et efficacia sui uel de potentia uoluntatis nostras quantum ad exercitum hb. de uolunt. q. 14. disp. 34. pag. 216. linea 30. et disput. 45. pag. 202 et 204. et sequent.

4. ut cum solo concursu gnali hominem peruenit pot. posse assentire coram in bus mysterij dei. L. disput. 7. pag. 31. linea 21. et ult. pag. 32. lin. 13. disputat. 4. pag. 19. linea 30. et 17. disput. 80. pag. 30. memb. 5. pag. 117. lin. 5. Et addit disput. 7. pag. 31. lin. 16 et 19. si. Laganus productis. Et an non essentiales peruenit nature peccator morali et late disp. 32.

Et auctoritas apud Capreol. Gabr. Item Medm. Cap. 20. et alios sed alibi facile de casibus quod uelos auctores et os tendimus quod in alijs locis se replicant pro catholica sententia. Ideo molina non pot. in hoc sapere pectis & iurari ab errore.

Ad id molina disput. 8. pag. 30. linea 32. hereticus pot. firmius assentire actualis dei quam multi. Et ibidem disput. 7. pag. 32. fides christianorum dum credunt mysteria dei leuibz satisfactionibus diui.

Et auctoritates scripturae aut concil. (quas aduersari militare contra se) opponit de trinitate et negat de positionem patrum M. Et ex eo quod hereticus credit quod in articulos misert quod pot. uerbo reddere omnes enim p. solum unum natura.

5. Cum solo concursu gnali dei. O. pot. homo impius peruenit na habere electionem de. super ora et contritionem quod uelat de omnibus peccatis cum proposito seruandi omnia mandata disp. 14. memb. 5. pag. 83. et 85. utam prote. solum et uoluntatem a talibus de casibus solum et hanc suam molina damnant erroris auctores citati. 5. littera K.

Ad id molina disput. 14. memb. 4. pag. 70. lin. 24. Et probationem quod peccator pot. in gnali habere quandam dolorem de quibusdam peccatis quod pot. habere in gnali contritionem de omnibus quia ad iudicium unius pars difficultatis habet.

In dele herense. habitus infusus satis est conuersus gnalis in rebus naturalibus ad elicendos actus supernales dei aut spei in rebus sive alio specialibus auxiliis aut motione dei disput. 13. pag. 62. lin. 12. et 126. lin. 30. et referit ad disputationes 7. disputat. 17. memb. 5. pag. 80. lin. 24. et pag. 81.

In disputat. 37. pag. 216. lin. 37. Item gnali conuersus sufficit ad actum meritum charitatis et poenitentiae in culpa in homine iusto sicut ad uisionem beatorum sufficit ad lum. Ista li. 172. lin. 4. Et falso atar solum in molina comment. p. 9. 12. ar. 5. fassatur actus diuine uisionis esse supernalem sicut iustitiam

45
H. In omni theologi et Th. auct. q. Deus in reo dicitur. Et dicitur et ca. et alij et efficit totum. Efficit sed non totum.

I. Inio non solum dicitur sed multi ex Thomistis ad mittunt eam illamque scoti quare dicitur esse certior ante tempus dicitur de quo Henricus cum multis doctoribus. L. de gn. c. 6. 3. h. a.

K. Aug. et Greg. l. h. auct. M. l. l. d. damnant hinc in suam tanquam Pelagianam ut si nateu et reuocantur et theologo uocant periculosam in modo aut p. auctorem in die. Conuict. de p. a. i. uel et fr. Med. 12. q. 109.

ar. 1. et 4. Bellam. l. 6. p. de p. a. c. 1. 11. Reg. 4. quod de iust. h. e. u. n. q. 9. et h. auctores et damnant suam hanc pro qua et auctores Scot. et Duran.

L. de quo Henric. l. 6. p. de p. a. c. 21. s. 2. lit. 5. et s. 6. lit. m. et seq. M. disp. 7. pag. 34. lin. 7. disp. 11. pag. 54. me.

Q. pag. 33. lin. 20. 3. O. Th. re. q. 5. et omnes theologos Thom. hereticos et a credit suis ordinibus et in filio credit de persuasioni humana et persistencia ut auctor factus pag. 50. lin. 32.

O. disput. 14. memb. 5. ad fin. pag. 86. lin. 6. memb. 4. pag. 77. lin. 11. 19. 34. et pag. 70. lin. 4.

Ubi molina non errat et ignora. quia lin. 30. cognoscit ad suam sententiam et in ead. theologi receptas in multis prouocant et esse con. in lin. quod in uoluntate de p. a. c. d. disp. 14. memb. 5. p. 82. et disp. 15. p. 84.

lin. 37. et disp. 6. Item disput. 19. pag. 111. uidetur illud disput. 32. ubi agnosuit et quod ad attributionem diuina concilio donum dei quant. magis contritus erit donum dei.

q. 9. 14. disp. 14. memb. 1. fine
pag. 70. et disput. 1. memb. 6.
pag. 110. 119. ad 1.

Qui videt preter gratiam prevenientem requiri in (soulis) gratiam adjuvantem
seu cooperantem aut disp. 37. pag. 229. Et appendice 28. pag. ubi dicit illud
obscure ipsam habere in seipsum cum concursu gratie de gratia preveniente

Ad idem locum et idem author (com. d. adjuvantem abq. alio speciali auxilio
Cum agnoscat esse suam naturam potum et (multorum receptam in multis et) Principij
quod homo per se in natura non pot. resistere tentationibus saltem difficultibus
et omnibus quae se conatur defendere oppositum. Et soluit argumenta
quae suam oppositam (ratione hinc accepta) Joannis a Silesio sonitate
Jesu in probationibus 12. q. 109. hoc anno 1794 defendit ut veram et
probabiliorem

Probabile putat s. m. d. m. ita argere tentationem Demonis ut necessitate
voluntatem ad actum peccati disp. 19. memb. 6. pag. 122. l. m. 9. et 19
et memb. 7. pag. 101. citat Greg. Arini.

Ad am in Acta Innocentii usque cum vi tui auxilio (quod pag. 10. l. m. 27.
et 30. explicat 1. Cum gratia concursu et disputat 22. q. 25. ar. 4. disput. 1.
memb. 9. pag. 470. l. m. 9. poterat operare saltem suam perseverare et
vitam aeternam promereri ac salvari q. 14. disp. 4. pag. 19. versus dis
quod sepe repetit pag. 10. et disput. 14. pag. 70. l. m. 7. hoc probat
et inducit supra s. 6.

Hic patet quod author nimirum tribuat viribus liberi arbitrij cum solo con-
suetu generali Dei in quo fuit Pelagio et reliquis Pelagianorum

2. De auxilijs specialibus gratiae

Author improbat distinctionem illam a theologis receptam de auxilijs sufficienti-
bus et efficaci. et q. 23. ar. 4. et efficaci. et tandem approbat eam disput. 37. pag. 232. et 33. sed
aut divi efficaci praedeterminationem et cooperationem postquam
appendice pag. 25. fine pag. 36. animadversione 5. et disputatione d. et
seq. et disput. 36. pag. 224. l. m. 2. disput. 38. pag. 236. l. m. 10.
et q. 23. disput. 1. memb. 6. pag. 126. ubi dicit certe l. m. 7. ubi opponit

voat errorem v. et membro d. pag. 450. l. m. 14. Item disputatione
s. m. causam negat predicamentum Dei miracula et alia eterna
divi proprie auxilium Dei.

Deimo si auxilium preveniens ad mutatum esse efficacius et liberum
arbitrij in coactu x. addit Deus dat auxilia preveniens quod homo
pro libertate sua sit illis avertitur Disput. 12. pag. 56. l. m. 6.
ad finem. Pagina 57. l. m. 25. et sequent. et refert re
in locum in fine.

Ad idem locum et idem author (com. d. adjuvantem abq. alio speciali auxilio
ad 1. q. 12. ar. 5. disput. 2.
ad finem aliam suam (quare
vera est et veritas) optat fieri
communem et ostendit quo-
modo defendat. Et ait se
illam demonstrare. Al modo
q. Erasmo contra los hucios
et lutheri sacrales post
et ai non probari q. 85.
De esse Deum in quo impij
agi Erasmus.

1. Imo ut error s. d. dei
et theologos solus aut Deus
pro et ad bonum movere
efficaciter voluit nam d.
Tho. 1. p. 9. 111. ar. 2. Doct.
in 2. d. 7. D. Aug. Hieron.
Anselmus.

1. disp. 30. pag. 236. versus
Item repetit ter et q. 23. ar. 4. et efficaci
disp. 1. memb. 6. pag. 42. versus
nonnulli et in magis q. 26.
versus certe et appendice pag.
10. animadversione 13.

Improbat auctoritatem a vi m. a
theologorum receptam. q. 23. s. m. causam negat predicamentum Dei miracula et alia eterna
divi proprie auxilium Dei.

Hec

Ne scilicet est unfigere ad sensum compositum nam si posita predestinatione
 aut auxilio efficaci Dei necesse est voluntatem nos tam in sensu
 composito agere illam libertas et admittit tamen verum prevenience Dei
 (qua non est causa rerum) dari necessitatem illationis in sensu com-
 posito sine preiud. libertatis vna in concor. disput. 30. pag. 241
 linea 11. disputat. 30. pag. 398. et in om. ad. v. p. q. 23. ar. 4. dispu.
 1. membro 15. pag. 397. linea 10.

prevenience sine preiud. libertatis
 disput. 37. pag. 232. lin. 14. disput. 11.
 ad fm. pag. 121. lin. 13.
 y disput. 30. pag. 238. lin. 23. et sequenti
 et disput. 23. ar. 4. disput. 1. memb.
 9. pag. 456. ubi sup. p. 10. memb. 10.
 pag. 433. lin. 19. et comm. ad. v. p. q. 19.
 ar. 3. disput. 7. ad fm. et q. 23. ar. 4.
 disput. memb. 12. pag. 308. semere
 regit sane necessitatem d. inchoando
 theologorum de sensu composito
 et dicitur.
 y disput. 37. pag. 229. lin. 9. et 15.
 et pag. 223. 224. regit solum et
 solum putat sibi favere Conc. vna.
 sess. 6. cap. 5. eodem gra.
 A. q. 23. ar. 4. disput. 1. memb. 6.
 pag. 430. lin. 33. sed hec theologos
 solum est Aug. lib. 3. de libero arb.
 cap. 19. et sequenti cuius verba
 acceptat Concilium vna. sess. 6.
 cap. 11.

11 Auxilium adiuans seu concomitans aut quod nunquam differt a pro-
 uocante q. nota at theologo cum p. d. et concilio Africanum
 et vident. sess. 6. cap. 5. 6. et 16. dis. inquit aliud Dei adiuuans
 preter auxilium preueniens de quo d. Tho. 12. q. 111. ubi recentioris
 12 Negit A. Theologos dicentes si homo cooperetur prioribus auxilijs
 et petat perseuerante orat. obtinebit a Deo alterius auxilium
 adiuans et efficax in quo erat contra Concilium vna. sess. 6.

B. si sapie loquit sine dubio.
 De preueniente aut concomitanti
 in quo preter occidit error disput.
 12. pag. 52. lin. ante p. nulli. pag.
 54. lin. 5. ubi si Aug. et d. Tho.
 videntur id non negarent et
 disput. 30. pag. 235. lin. 6. pag. 40.
 lin. 10. et q. 23. ar. 4. disput. 1. memb.
 9. pag. 470. lin. 26. et disput. 3. pag.
 508. ubi sup. textum et apertum p.
 15. pp. 3. Imo p. 53. lin. 3. et
 p. 503. et comment. 4. q. 23. stat.
 quod qui habet maius auxilium
 non conuertatur.

13 A. misit de i. duos homines cum equalibus naturalibus et equalibus
 de auxilijs B. ait dare factis quod unus cooperetur et conuer-
 tatur alter non conuertatur sed uno loco limitat disput. 30. pag. 40.
 lin. 10. et appendice pag. 25. propositione 3. se loqui de equali auxilio
 in preueniente vna tamen author preicitatis d. 7. et 11. non re-
 querat aliud concomitans preter habitum et concursum generalem
 Dei Quia omnia a reuentionibus theologis damnatur erroris quia
 preiudicat predestinationi

Addit non obstare ad 1. Corinth. 4. Cuius enim discernit pambles
 arbitrij cooperatio simul discernat cooperantem C. sed potior
 causa est auxilium Dei de falso pag. 53. lin. 28. citat Beatum
 Aug. dicentem pro sola libertate arbitrij unus contentit at B.
 Aug. non addidit q. sola et agit de causa preuati que est
 libertas hominis tamen de actu supernalis conuersionis nec

Disput. 30. p. 234. 239. fm.
 pag. 427. ubi sup. p. 429. lin. 20.
 p. 53. lin. 3. apex. p. 33. fm.

Beatus Aug. nec ullus preter istum tu cuius probata negat in eo qui
conuertitur esse auxilium internum morale uel sit effectus of Dei
speciali prouid. extra

Disput. 36. p. 22. line. disput. 1
41. p. 26. et sequenti. et auctoritas
quod utant non avari id esse
semper necessarium de lege
Disput. 9. p. 41. line. 16. 36.
ult. pag. 42. line. 23. et sequenti.
et addit disput. 10. p. 44. line. 11.
et id. et ult. et pag. 45. line.
4. qd. Deus presens est quod sit ho
omni uiri boni naturalis uoluntatis
et disput. 9. p. 40. line. 4. et sequenti.
Deum omni gubernans arbitrio nisi
anteq. daretur gratia preueniente
et de uisum ad fidem
p. pag. 40. line. 9. p. 41. line. 10.
pag. 42. line. 9. et fau. dispu.
10. p. 45. line. 26. p. 47. line. 26.
disput. 11. p. 52. line. 9. 15. et 19.

Angilia prouident (qui non est ipse actus proster liberis dicit
deputatione 36. pag. 224. line. 4. et semper aliquid necessarium nobis
inherens D. 35. actus necessarius quo Deus illuminat mentem aut
subta inspiratio diuina neu. qua afficitur uoluntas ut sit in actu i. ad
modum un. se libere et moralis sed quia impius in quod uisus facti
Ceterum dum actus prouident non habet for. conuerti aut (molina)
I quod a libero arbitrio pendet multum uocatio Dei interna et ergo
utatio interna ad penitentiam si homo peruerit na. fuerit quod in se.
est et necessarium esse ait pag. 42. line. 25. et ergo. ut preueniat
natis conatus nostri arbitrii quia nisi preueniat Deus non uolent
conferre auxilium preueniens et quod. Deinde Deus quam se in se
actibus nostris I et ait probauit experientia I.

Q. pag. 40 line 13 p. 41
line. 30 et line disp. 42 p. 43.
quod uidetur error dum ponit
experientiam certam proprie
grae.
H. disput. 9. p. 39. line. ante pen.
et in glos. marg. disp. 10. p. 4
line. 9. disp. 12. p. 53. line. penult.

Quare inferit disput. 9. pag. 43. line. d. ante receptionem gratia recepte.
et aug. gra. Deus auct. ut propria industria et laus seruetur libere arb.
Certe illi peruenit natura et in legem ordinatam deus distribuit
dona gratia. ob usum libere arbitrii. Certe illi res. prouid. de uiribus
naturalibus I et uis. conatum ministerium. Ecclesie seu predicatorem
H.

I disp. 9. pag. 30. line. 20. disp. oportet
10. p. 44. line. 6. disp. 12. pag.
52. line. 7. disp. 15. p. 54. line.

At quis auctor uidet se in his primis fauere. Delagio quodam inuicem
Dei aut uisibile sit de nobis et ergo in naturali arbitrio (quod d. annua
D. Aug. et Concilio in Africanum et lid. can. 3. uolum negant ex nobis
esse non quidem ipsum credere et. sed credere et poenitere sicut
et ut homo inquit uis dignetur nam auctor aut actus
Dei dilectis aut contrit. non esse supernaturalem in suam
substantiam sed in modum quendam accidentalem et de
habere non in sua et possunt hec facere sed ut in modum
fauoris de quo s. 4. line. 4.

At multa in hoc assent auctor qua erronea uidentur et fauerit
Delagio contra D. Aug. et patres et Concilia in quod d. tremus
non

non opus est conligere ut saluetur libertas arbitij nos tri-
corae atque extremum Lutheri et Aug. et Concilium
Arauc. cap. 4. et 2. ait quod Deus non gratias expectat volun-
tatem nostram.

3^o Quod actus et positivus peccati non tribuitur Deo sed
modo quo ei tribuitur bonus

ut ait disp. 32 pag. 291. lin. 25. disp. 32. pag. 207. lin. 30.

36. 3d. si generalis concursus Dei p[er] natura[m] in fuerit
in nostram voluntatem cum illa agit actum malum peccati

Deus est causa peccati. Homo se determinat (nempe hoc
intendit etiam in bonis) ut actus sit huius aut illius obij. et ut
si voluit non noluit et pag. 207. lin. 32. Deus quasi
inconfessus uult esse causa realium actionum aut effectuum

Facetur quod ad adit dicitur
te. Deus dicitur in Arauc. 1. ut
exterioris et in quo Deus agit
admodum causa p[er] se. 208. lin. p[er]
et disp. 91. p. 194. bene app[er]bat
sua[m] s. The. et Cui quam p[ri]us
reputauerat ut falso p[er]mitti
Deo conceptus confusum.

At resp. certum est quod licet Deus p[ri]us nat[ur]a concurrat ad
actum peccati aut ad ministrat[ur]m peccati (quod mala circum-
stantia est peccatum) non tribuitur Deo peccatum quia Deus
recte agit id quod pro ratione et regula cause. Universalis
agendum est ut suauiter in omnibus concurrat.

Qua est peccati utantur ueteres
p[er] qui peccati ratio[m] constituant
in p[er]mittione et d. Tho. 12. q. 10.
ar. 2. q. 75. ar. 1. et p. q. 49. ar. p[er]
corp[or]is et ad 3. et sepe alibi et ali-
theologi.

16. Reijcit optimam rationem d. Aug. 12. de Ciuit. cap. 7. 1.
Deum non dici esse peccati quia peccatum consistit
in actione defectiua que actio nunquam procedit nisi
a causa deficiente.

17. Deus ab aeterno non cognoscit in quam partem con-
tradictionis sed discernit nostram uoluntatem ex eo
quod prouidentiam suam aut materiam discernit
ad unum bonum. M. alias imponeret uoluntati ne-
cessitatem ne posset peccare.

M. disp. 40. p. 311. et lin.
1. et d. ap[er]end. pag. 37.
lin. 14. et lin. 13. ait peri-
culosum esse suam Scoti Deum
indeterminat[ur]e sua prouidentie
preseruis bona que non faciunt
et at reu[er]e molini id negat
periculosius.

N. q. 14. disp. 50. p. 323. et sepe aitione hae
pacta noua quod gloriu te uenerit no
saluati in Deo ratione quod predeterminationis
ne illius certitudinem et q. 23. ar. 4. disp.
31. p. 506. uersus tertio con^{em} et ip. q. 14.
ar. 23. disp. 17. ait ponenda an efre nisi
periculose uehemus allucinari.

O. at Hexius lib. de fine cap. 6. s. 4. let^o
x et s. 6. ad quatu saluat.

Q. q. 23. ar. 4. disp. 1. memb. p. 463.
lm. perult pag. 465. in medio.

Q. con. ip. q. 22. ar. 4. uol. 7. et lib. de con.
con. q. 14. disp. 50. et q. 22. ar. 1. disp. 2.
p. 365. 371. et ar. 4. pag. 379. fm
apud pag. 4 pp. 1. pa. 29. pp. 11.

Q. Disp. 50. p. 333. et apud pag. 14.
lm. g. et sequent. et miratur (uex quida)
falso sibi imputant quod negat Dei
providentia) ana singula bona.

Hinc falso tribuatur theologi & illor
mra sequi se uolunt ad predeterminetur
efficiter a Deo ad bonum quod nec peccat

4. De praesentia Dei circa futuras operationes

10. Inter eam simpliciter meby et uisionis
efre ponenda in Deo tertio xam mede

N. (qua parati est libera partem neu^o) quod
sub cond^o (si hoc aut illa causay conuenien
fuit praeit oia futura contingentia et
et que nunquam erunt.

At resp. uno sup. D. Tho. inconuenientia sola
creaturum non pot. uero presci et a Deo in de
quod efre futurum de quo alio addit d. 4. q. d.
11. et q. 13. pag. 506. et apud pag. 37. lm. 11.
hae sua media Deus non cogn^{ut} uero libera hori
cogitationes futuras disp. 50. sm. hac non saluatur
in libertate nostra sed Dei providentia effica
aut predeterminationis hominis ad ali. O. et disp. 50.
arg. in opp^o.

Hanc praesentiam aut non esse necessariam
sed ad perfectam prouidentiam I. quales
predeterminationis.

Sine hae praesentia non saluatur quomodo Deus
definit oia bona I. et perfectam hanc di
modo (non qualem ponit D. Aug. aut D.
predesinare singula bona in particulari cum
circumstantiis) Q. quia praesentia quod uolunt
in tali rerum ordine et concurrentia causarum
posita faceret hoc et Deus non impedi sed
approbat efre et complacet de illo at non sic
approbat uolum praeit ne complacet de illo
is de author uult illudore theologos ad De
is non haberet ead praesentiam in concursu causarum
predesinit ex efficaci effica

cau providentia ee bonum salua libertate
nra voluntatis s. et qm ni superalibus est
error pono um Damas. et Greg. Hieron. apud
moderan. disput. 23. et so. sunt. Deo pcurie
qom oia res non pcedunt oia lequid de
pcuris que Deus non uale nec pcur et dorede
pcedunt ex uoluntate sui. I. nam pcur
non est bonum propter se nec est meo um per
se ordinatum ad bonum finem sed Deus per
mittit tm pcurata

2. q non esse credendum hoc futurum erit
quia Deus presciuit hoc futurum esse. v.
ni pcurie de sola determinatione uoluntatis
uoluntatis et providentia cum deo pcurata x.
At resp. ni pcur determinatione est error id.
aliterate.

2. Jca uisionis non dicitur proprie fuisse
ab aeterno Deo de futuris res dum res sunt
facta in tempore pnam si ita ab aeterno ui.
deret eertu tolleretur libertas arbitij nostri
v. de quo m fert pcur D. Thom. esse peri.
uolens dum ponit sicam uisionis certam
ab aeterno

Resp. sicut D. Tho. est certa et sicut melius
in hoc est impia et erronea contra pres.

S. De providentia Dei

U. q. 22. a. 1. disput. 2. pa. 365. 3 dr. pro.
uid. Dei non infert uoluntatem effus
pcuri pcur includit presciam euentuum pag.
372 373. 46. s. hinc refert pag. 37. 19. deo
non tollit libertatem arbitij nostri.

Resp. nec tollitur pcur providentiam efficacia
2. providentiam Dei interdum frustrari a
re uoluntate aliquid concutire aliter quod
est a Deo pcurum. B. et explicat id
quod deo. carit. Deus cuius providentia
ni sui dispositio non fallit res ob. pres.

5. oppositum pcurduet sanz et Catholicis d'olm
ut probant uoluntate 1. p. q. 12. et 23. Henr. lib. de
fme. cap. 1. lib. p. littera X. et q. 9. m. b. u.
Zamel. v. p. et l. 2. q. 111. a. disput. 8. 5.
Then explicat lib. de fm. cap. 6. f. 4. tra. V. ex D.
Tho. et Lodus nam et autor summatistria
1. faceret Deum pcurare omne bonum
non sui pcurata.

V. disput. 49. pa. 321. et disp. 50. q. 22. a. 4. pag. 304.
pcurata quia presciuit me loquaturum et apen.
pa. 7. fme et 14. 23 pa. 37 propos. 7. ubi de.
ponit se.

D. apen. pag. 37. propos. 6. et 7. m. fme pag. m. 9

7. Disp. 46. pag. 290 disp. 47. pag. 299. contra
pres. et oes Theologos imo contra Platinem
et bonos Tho. de quo Henr. lib. de fme. ca. 3.

2. autor dicitur et comm. 17. q. 12. a. 13. disp. 14.
con. 2. et alium. 11. uem disp. 40. reget. Bona
uenturam quod Deus per idcas cognoscat finem
quod tamen uerum est in bono sensu et multoz
Theologorum de quibus Henr. lib. de fme. ca.
3. fm.

A. comm. ad 1. p. q. 22. a. 1. fm. ad suum argm
et a 7. colum. 7.

B. 1. p. q. 22. a. 4. et a. per. pag. 38. propos. 9

C. ibidem et lib. de conuord. q. 22. a. 1. disp. 2.
pag. 370. q. 23. a. 4. disp. 1. m. d. 9. pag. 4.
65. con. 9.

D. uide ata. sum 8. 18. q. et X.

E. apen. pa. 39. propos. 10. et 11. ut melius
lib. de conuord. q. 22. a. 1. et 2. efficacia cum

D. Tho. mouisset esse pag. 365.

lib. de civitate. q. 14. disp. 2. pag. 11. h. de put.
45. pag. 2. d. 5. et 1. p. q. 14. a. 13. disp. 11. u.

De quibus hereticis Casus et medicis lib. de
hereticis verbo beatum Henr. lib. de fine cap.
9. §. 3. licet et nam si equus haberet animam
cum usu arbitrij esset ad imaginem Dei factus
C. 91. beatus Damasc. et D. Thom. ait dici
ad imaginem Dei quia sed habet et est
capax grae et visionis beate quae D. Aug. ait homo
est d. 7. imago Dei quae est a parte dei ac subinde
anima beatorum est immortalis.

Secundum q. 22. a. 4. pa. 3. d. 1. l. 17. et seq.
1. q. 14. disp. 23. memb. 4. pa. 148.
l. 2. et disp. 32. pa. 207. l. 10. et l.
motus auctoritate quadam iustitiae quae
auctor debuit et colorare in haec

La pen. pag. 36. propos. 6.

In appendice sepe misit quod alio in ci.
deremus in salubram illam C. 91. p. 922.
a. 4. quod actus moderatus est
inmutabilis Imo misit summatim §. 15. et 17.
quod Deus melioraret hominem ad actum
liberum peccati.

Sicut illam quae conuicta est prudentia et at male
operatur

1. Sicut illa prescia media Deus non predefinit
singulos suos bonos liberos D. quod tunc probat
in effectibus bonis qui dicuntur casuales et fortuiti
C. qui non predefinitur in Creatione quia deinde
in quibusdam operationibus beneum que sunt in
quodam libertate putaverunt in hunc effectum quendam
libertatis et misericordie I. in q. 1. tamen proclama facit
hereticis q.

2. mala peccata que procedunt ex peccato alio negant
predefinitur a Deo H. ut in peccatis et d. passivitas
ex peccato tyranni et filij gentis ex adulterio.

4. virtutes nostras non referuntur a Deo sed in libero
arbitrio. 1. et actus morales bonos quos libere facimus
in tali umore conuersu et actus superiores qui fiunt in
habitu infuso et in conuersu.

In nonni predefinitur a Deo probat quia ad illeretur
libertas arbitrij et actus moderatus est inmutabilis
predefinitur est a Deo.

C. De predestinatione Dei pro
circa adultos.

24. agnosuit planam mentem D. Aug. et D. Tho. quae
sancit certa et uisum ac theologum quod seculum
illa prescia media et ante predestinationem bonam
usum arbitrij nostri Deus effectus uoluit et misit
predestinavit omnes homines qui uoluerunt esse misericordiam
numero et ad certum gradum grae et gloriae et huius
preparauit aere ipsa donauit tot tantaque auxilia.
et dona quibus sapientissimus et omnipotens Deus
agit ut hi in salubri consequantur uitam aeternam
et gradum predestinationis molina lib. de conuictis
q. 23. a. 4. disputat. 1. memb. 10. pag. 423. q. 1.
q. 91. et comment. m. 1. p. q. 23. a. 4. disput. 1.
memb. 6. et u. post conclusionem §. 1. et sepe
et molina.

At Molina ex professo in toto libro de concordia
intendit probare oppositum scilicet quod nemo
adulterum: sicut certe predestinatus nisi
supponit quod in priori signo rationis
Deus precegnovit (procedit illam mediam)
quod hic in tali eorum ordine constitutus ac
creatus erat bene utatur libero arbitrio
et h. M.

Et putasse precegnere minorum licet q
ut ad ultimum non datur in Deo ratio pre-
destinatio: eo parte hinc si auferatur quod
per illam mediam sciam Deus presciuit hunc
in tali eorum ordine positum bene utatur arbi-
trio. Et idem quod temporat modum legendi
ut predestinatio istius non dicitur con-
stitutio propter precisa merita istius sed
pro merita istius. O. Arde subales no
uitates nihil unius et solent

Et si quis ex ad ultis saluetur absq meritis
et memb. d. pag. 448 lin. d. 14. id. quod
istius hominis predestinatio supponit presci-
non quidem meritum illius sed liberam disponem
in alijs adulteris supponit proutum hominis

26. in proutum predestinatione ad
supponit proutum de quibusdam casibus liberis
Et putat quod libere hic genitus est ab q
parentibus in talis eorum ordine et quod li-
bere applicatus est ei baptismus.

Similitudine significat quod Deus non
predestinavit qm seu incarnationem
nisi nisi proutum libere hunc dicitur
De quo in pogenie Xpi libere natus est
concord. q. 23 art. 4. disput. 1. memb. 7.
pag. 446. 470 ad fm.

M. concord. q. 23. art. 4. disput. 1. memb. 10.
et 4. pag. 441 ad fm. 441. 443. 446. et clare
449. 491 et memb. 4. et 7. pag. 446. lin. 1.
et 71. memb. d. 7. 450. 451. et clare 452. lin.
et 9. 14. disput. 3. d. pag. 256. lin. 36. et apen-
dix pag. 42. et seq. aduers. c. 11. 16. 17. et
Comment. 1. p. q. 23. art. 4. sepe
H. q. d. in locis.

O concord. q. 23. art. 4. disput. 1. memb. d. pag.
448 lin. 14. 17. et memb. 9. pag. 479. lin. 24.
et pag. 475 linca d.

P. dicit memb. d. pag. 448 lin. 1. et memb.
pag. 457. conclus. 3. pag. 464. lin. 22. pag.
466. lin. 14. et clare 479. lin. 24. et memb. 10.
pag. 480 lin. pen. et 1. p. q. 23. art. 4. memb.
13. pag. 994 lin. 10. et pag. 1000. lin. 26.
At plane loquitur contra D. Aug. et alios
Hes.

q. 9. 23. art. 4. disput. 1. memb. 9. pag. 469
lib. 4. memb. 10. pag. 480 verso ac
et 1. p. q. 23. art. 4. memb. 10. et 13. pag.
963. lib. 11. part. 964. in medio pag. 996.
lib. 27.

Aug. 12. Cuit. d. de correctione et gratia cap.
11. d. de naturae gratia c. 16. et qd. C. 16. c. 1.
106. quia Deus ita voluit huiusmodi dare
donum perseverantiae di. lib. de predictis.
et gratia c. 16. de correctione et gratia c. d. de
Epist. c. 16. d. Thom. 1. p. q. 23. art. 1.
ad 3. et in d. 40. q. 2. corp. et ad 3.
Eiusdem M. 2. d. 3. et 9. Alexander 1.
p. 7. 2. d. Summa 19. 23. art. 3. 4. 5.
pag. 700 704. 706. 747.

1. Molin. pa. 408. et 1. p. q. 14. art. 3. disput.
16. memb. 4. lib. 11. memb. 10. 11. 12. 13. et 14.
et q. 23. art. 1. memb. 10. 11. 12. 13.

4. ut probat Enriquez lib. de fine. c. 12. d.
1. lib. B. et cetero cap. 11.

V. Quare libet Catherini de predestinatione
non dum est prohibita quia cautius
loquitur quam Molina et admittit effi-
ciam in Dei voluntate predestinatione
et auxilij salua libertate arbitrij nostri.

27. In angelorum predestinatione ut non posse salua Deo
negari quoniam supponatur predicta meritum q. Cuius
relicti sunt in eo provid. supernaturalium. Nota idem
in D. Aug. et Theologos. Non in quo errat author et
impro. Damnet quasi in D. Aug. et Theologos sit con-
fident.

28. Item Molina putat certum de Adam et alijs si per-
manserent saluum in statu Innocentie. in d. q.
15. memb. 9. pag. 470. et comment. 1. p. sup.
q. 2. benedicti in car. Catherini con. sententis duo-
decies predestinatorum quorum quosdam ait
Catherinus fuisse predestinatos antequam ante
premissa illis usum liberi arbitrij ipsorum. Alios
(que sunt como venturos) non nisi ex Dei providencia
quia Deus providit eos benevolentia auxilij et q. 2.
art. 4. disp. 1. memb. 9. pag. 408. et sequi illa pag.
408.

Addit Molina contra Catherinum que do-
ctores venerunt. Quod per B. Virg. mater Dei per
Apostoli aut alij qui fuerunt confirmati in gratia fuerunt
sui predestinati ante preagnitum liberum vel ar-
bitrij. Nam sic dicitur mediam

Quia assertum Molina est de veritate dicitur contra
de propria vera sententia. Cuius per Catherini
homo atque in d. d. q. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

si secunda et presentia media ponitur
in Deo efficax predestinationis dicitur aut operi
qua huiusmodi sunt illius in huiusmodi usus liberta-

et mentum x hui Molina commentat. m. 1. 2.
 p. q. 14. art. 13. disput. 10. mem. 2. pag. 666.
 et memb. 1. oppositam suam (que tunc est B.
 Aug. et Puer et theologorum) vocat errorem
 et non q. et ad 7. unde negat miraculosa
 illam conversionem Pauli et opera B. Vregi
 nis ante xpi. Dni fuisse a Deo predestinata
 nisi preuiso libero suo arbitrio

Hinc ut saluet libertatem in operibus xpi dicitur
 admittit quod xpus potuit omittere preceptum
 sibi impositum a Deo pre et potuit libere peccare
 et peccatum si assumeret quid humilitatem
 in qua inquit si xpus haberet rebellionem
 appetitus si aut et nos

Si Ratio predestinationis et ista certitudo
 illius provenit ex solo illa sua media A.
 et addit pag. 455. lin. 19. de libertate
 arbitrii sui in certum sed in hui saluatur
 nam non obstantibus hijs medijs que in se
 sola predestinatio non conveniret est
 non saluari. B. Secunde ac si nulla
 precessisset predestinatio.

Quare pagina 460. lin. 29. signifi
 cat hoc est officationem providentiam
 Dei circa istos qui saluatur et circa
 istos. Quia dicit in Iuda apostolo si salua
 tus est solo illa vis providentia id uncta
 hoc prescientia media hinc rationem
 predestinationis. Quare non ponit Molina
 magis perfectam providentiam ac circa
 circa predestinatos q. circa reprobos

X. Molina conco locis citatis supra
 y. Molina errat et blasphemus est sicut patet
 inde Eximiorum lib. de sm. c. 6. ad finem
 comment. 1. p. pag. 695. et seq. q. 14. art.
 13. disput. 10. mem. 4. idem sentit Suarez 3.
 y. 1. 9. ut alias ostenditur que infra est in qua
 et blasphema.

A cono. q. 13. art. 4. disput. 1. mem. 9. pag.
 457. lin. 6. pag. 453. lin. 12.

B. pag. 456. versus post et mem. 9.
 pag. 460. lin. 16. et facit pag. 469. lin. pa.
 6. 25.

Concl. 9. art. 4. disput. 1. memb. ult. 489.
491.

M. nempe meo quod Deus libere creavit istos
homines et reliquit in tali ordine aptisq;
causarum concurrentijs (cum possit eos constituere
in alio ordine) in quibus sola media illa pre-
scribat Deus pro his pro arbitrii libertate
cum coribus gra auxilijs potentias inq; hanc
concl. 9. et disput. 12. pag. 57. lin. 31. et 23.
et 4. disput. memb. ult. pag. 489. 491. et
memb. 9. pag. 466. in 6. artic. hanc
2. quia horam quibusdam maiora aux^a
donaque gra contulit ad dignum gradum
glorie q. 14. disput. 12. pag. 57. lin. 31.
disput. 37. pag. 225. lin. 19. et 8. as.
disput. 1. mem. 9. pag. 415. for. aut
temerarium esse si a libij usq; ponatur
quasi mensura quantitatit auxilioum

Q. 23. disp. 1. memb. 9. pag. 467. artic. 7.
et d. quod ait malos aduertare pag.
473 lin. 27. memb. 10. pag. 481. in medio
et pag. 486 lin. 9. et mem. 8. pag. 452
lin. 25. pag. 453 lin. 7.

Addit mem. 9. pag. 468 lin. 6. usus liberi
arbitrii est retri et condicio sine qua
non esset illa prescia Dei et clare mem. 6.
9. pag. 469 lin. 6. pag. 471. lin. 5. et 20.
pag. 472 lin. 10. et 24.

7. An ex parte hominis adula preogni
bonus usus liberi arbitrii supponatur
ut aliquo modo causa sua predestinationi

30. aut hoc promisso testatione utitur conuolare
conuas suas (et putat se excusari ab errore dum
aliquo modo admittit respectu predestinationis non dari
ex parte hominis cum rationem aut liberam condic-
tionem. M. sed totum referri in liberam voluntatem
Dei quia S. S. plane dicit predestinationem huius
propositionis et liberam electionem Dei in quem modum optat
contenit trahere suam. S. Aug. et S. Tho. aut tamen
plane videtur eos et presciscere scripturas amplius
tribuere predestinationi eorum inuenerunt reijcia
1. p. 2. 23. a. 1. memb. 6. col. 1. w. 11. 15. 18. et pag. 3
970 et mem. 11. post quinta conclusionem. Et tamen
Im. et verba quia sup. in mat. de gra eorum contra
arguentem tunc heresim Delagij habuit peculiari
licentia assiduentiam et probat Enriquez in
summa theologia lib. de fine. c. 11. d. 5.

33. Dande. An hoc aduertat se admittere, casum
preognitum ut statim explicabitur subseq; dicitur
eos cum aut preognitum conditionem liberam (nem-
pe nonum usum arbitrii) non dicitur conditionem
ime qua non respicit predestinationem
sed respicit presciscere medie aut sub visioni

At qua author ut supra utatum est tenet providentia
Dei non habere rationem predestinationis aut
certitudinem ob eam sciam iduocant fatent
quod sunt usus arbitrii uti est et dicitur respicit
presciscere ita consequenter et dicitur respicit
predestinationis q. et q. 23. a. 4. disput. 1. mem.

mem 9. pu. 483. ut sic concordanda est ab ipso scripta ut usus liberi arbitrii sit 1^a. predestinationis causa sine qua non est mem 10. pa 449. lin 1^a et seq. probat indistincte hanc suam suam de causa predestinat. et de predestinat. in 13. p. q. 23. a. d. mem 7. utum d. 1^a. predestinari quosdam ante permissum usum arbitrii in adultis et redimere Deo et in humanitas et crudelitas

At qua auctoritas ut 6. Aug. et pre bonum usus arbitrii non intelligi de viribus natura ut De la gius dicit sed qua cooperatur cupiditas pro ut bonum usum arbitrii postquam punitur congruitas et pascit q. 23. disp. 1^a mem 10. d. pag. 419. sed quia hic bonus usus est gradus effectus u subradet effectus predestinationis in illis qui salvantur.

Adter quod et ut ratione ut media. effectus predestinationis et si referatur in Deo sed usus arbitrii ut de nobis consideratur ut prior et sic causa et sic malus effectus est effectus predestinationis. B.

Triginta quatuor Deus non est totalis causa a se predestinationis sed Deus et usus arbitrii price duas partiales causas d. At qua auctor q. 14. disp. 43. benedicitur Deum interdum d. onuachus quosdam imperiales subitos et aceros qui per me non referuntur in usum liberi arbitrii p^u et affone extremam predestinationem saca mentorum minus hos et miracula que tu auctor q. 14. disp. 25. negat proprie pertinere ad auxilium gratie deval. h. queni subfugit

Et sem ut auctor liberet se de eorum negare proutalco signi et praesuppositionis in his que Deus prouidet V. ac mem 10. nihil referre concordat ut negat ante predestinationem proutalco supponi quousal cam 1^a parte hanc.

q. q. 23. disp. 1^a. mem 10. pag. 474. lin 4. et ad i. pag. 477. linea 33. in predestinatione istius hanc respicit Deus ad usum liberi arbitrii et sic fuit dicens et mem 10. pag. 481. fuit ad usum arbitrii et rationem ut conditionem et pag. 487. lin. 29. pag. 490. versus 4. apert. pag. 41. animat. 4. et 17. et adit. animat. 16. q. si hanc predestinati aut salvati pendet de predestino utu liberi arbitrii

D. q. 23. a. 4. disp. 1^a. mem pag. 452. lin. 5. pag. 454. lin. 2. pag. 455. lin. 4. et proutalco usus arbitrii non dicitur effectus gratie ut in comment. 1. p. q. 23. act 5^o mem 10.

S. lib. de conuoc. q. 23. disp. 1^a. mem d. pag. 452. lin. ad et 30. et supra id repetit pag. 450. versus 20. his pag. 451. lin. 9. et seq. et lin. 33. et mem 10. pag. 477. lin. 3. et d. et pag. 479. lin. 2.

4. q. 23. disput. 1^a. mem d. pag. 452. lin. 9. et 24. ait nos subitos aceros predesse. quos a nobis continuante libero ad i. pag. 450. versus ap. his abus et pag. 451. lin. 9. cum seq. et (lin. 33. et mem 9. pa. 450. m. ja con. et pa. 459. lin. 5. et 20. quod quousal usus nostri arbitrii non sit causa quousal omnes effectus aut quousal integrum effectum predestinationis hic enim simul pendet a libero arbitrio tanquam a partequa am loci utatit hanc sine libero tamen arbitrio non datur totalis et vtegor effectus predestinationis Item predestinus usus arbitrii est causa ut certat ut hanc predestin.

V. mem 10. q. 23. a. 4. disp. 1^a. mem 7. pag. 449. non intelligit. in p^uri signo Deus prouidit illi ord mem naturarum ut gratie quam incarnationem ipi et appropiam suam q. Cay et periculum in fide et pag. 444. ait uno simplicissimo ac ut simul prouidit totum ord mem nature et gratie incarnationis.

X hoc est mentio auctoris in toto libro de con-
 cordia qua putat non posse ab concordia
 u saluari libertas arbitrij cum predestinatione.
 Dec. q. 14. disp. 3. d. pa. 236. lin. 26. q. 23.
 et d. disp. 1. mem. 4. et memb. 7. pa. 446. lin. pa.
 et 21. mem. d. pa. 450. 451. et claruit q. se. lin.
 19. ar. 10. pag. 481. ad fm. pa. 482. pa. 4.
 87. 486. mem. 10. pa. 489. et 491. et
 alys locis de quare sepe monuit auctorem doceri
 mihi u scolaribus et reliquis et per scripta
 et quod quedam in colloquio aperta cent. dam
 nata per centores Iudei ipse tenax manet
 in eadem sententia et scripsit a penitentia ut videtur
 theotonicis uerum monuit respexit eadem
 lere et sepe in comment. ad 1. p. q. 14. a
 13. disp. 17. et 18. memb. 1. 2. et 4. 0.
 et ad mem. 3. col. 10. opposita suam
 ueritate et errorem et q. in ar. 10. volum.
 colum. 7. et d. q. 23. et 24. et memb. 3. col.
 3. et memb. 4. approbat portum suam Enrici
 Gardoa pro qua et erat abellum et bened. chd
 a nos. in I. Chus. cum tri. col. d. ad uertit
 Iohanni Roma. . . . q. eam suam Enrici
 et auctoris domasse errorem memb. 6. col.
 15. et mem. 9. col. 3. et seq. qui contentus
 ipse milis diuise uerum memb. 11. explicat
 suam suam con. 2. 5. d. et 9. et pag. 982.
 de fm. 957. 970. 976. sine atq. uerum
 memb. 13. explicat eandem suam et memb.
 17. 1028. 7. superiora B.
 I. conor. q. 23. a. 4. disp. 1. mem. 9. pag.
 459. lin. 11. et 32.
 A. mem. d. pag. 448. lin. 14. et 17.
 B. memb. 9. pag. 474. lin. 20. et 25. et
 pag. 475. lin. 10.
 C. memb. 11. pag. 483. lin. 4. et seq. et
 lin. 25.
 D. conor. q. 14. disp. 49. pag. 316. q.
 23. resp. 1. mem. 9. pag. 471. lin. 20.
 et appon. pag. 9. 1. p. q. 23. a. 1. mem. 4.

I^o Iud. Auctoris uera predestinationem
 adultorum.
 36. ut hic homo (qui predestinatus est) certis die meis
 a Deo in illud eternam, in falibus q. ea consequatur
 ut de necesse supponendum ex parte hominis tanquam
 rationem quandam seu liberam conditionem sine qua
 a qua pendet uera predestinatio quod, omni uel arbitrio
 Nigam negat esse proprie effundit q. q. d. hominis is huius in
 faliterum ordine positus) pro cognitio fuit a Deo
 Hec enim est quod quis Deus presciuit et predestinauit
 docet iste saluabitur sed potius quia libera uolunta
 ut huius erat bene uisum auxilijs et gra. At ut uiam
 gra. finiret ac beatus euaderet. Ideo Deus presciuit
 hanc saluari et nec hinc est uisum arbitrij ac prescia
 uoluntatem si liberatione predestinationis et cer
 uis illius.
 37. Quamuis a principio referat in uoluntatem De
 conuadere maiora dona gra. et predestinare hos (ut
 beatus Iohannem uirginem et Apostolus ad optimos quod in am
 grauis dignitatis et glorie qua tri. donum receptis e
 augmentum ac perseverantia non sit sine gra.
 cooperatione nostri arbitrij aliquid em author em
 refert in arbitrij nostri cooperationem cognitam a Deo
 tanquam in causam quia per noui tanta auxilij in ta
 uerum ordine sic efficacis 3.
 Ut aut cautius loquatur ait quod non ita predestinauit
 propter merita sed per merita. A nec propter prescia
 iustitiam arbitrij sed non sine prescia illius
 quasi habita sit simul in modo qualitatis
 arbitrij 1. B.
 38. Arrogat sibi hanc nouam suam et ait eam
 dispusissent prescia aut et heretici Pelagius et Iulianus
 amplexari illam fuerit.
 Sed quam in re per tempora antiqua diligentijs
 et profecto tractata a multis suspensa res est
 muenire nouitatem suam ut hanc eandem suam
 sequi multos ex theologis scholasticis D. quan
 tum non expresse ad median scientiam.

sciam conditionatum sine qua auctor putat non esse salutem
one predestinationis aut certitudinem illius at plane omnes
fidei Doctores quos citat affirmant an predestinationem esse salutem
Deum certe predestinasse homines salutem circa finem ut hij
in salubri salute erant.

39 Auctor effert antiquos quos pro sua sententia dicitur patres aut laqueum
de uno aut altero effectu predestinationis (puta quod merita
sunt premissa ut causa consequentis gratia) aut non loquuntur
de gratia antecedente premissa sed de causa quadam finali. H.

Item auctor pag 407 in medio et pag 491 ad finem ut non dubitavit
quod ab Aug^o corrigenda fuissent hec mea sententia et id
demonstrat varijs in locis at idem auctor fatetur Aug^o esse
hunc auctorem plane contrarium et illum impugnavit.

40 aptat sua sententia afferens D. Tho. R. cuius iudicium
Cuius sententia non tunc meretur predestinationem sed arbitrio
cum illum nihil consentiens) reperio.

At idem auctor cum sententiam D. Aug^o et D. Tho. demorat
esse periculosam in fide (aperire uiam multis erroribus
tollere libertatem arbitrij nostri puta si predestinationis
conferat auxilium preueniens efficaciter M. et quod predesti-
natio Angelorum supponat recognitionem illorum opera ut non
possit negari salutem fidei. H. et auctor suam sententiam de pre-
destinatione ad ultimum supposita recognitione operum
arbitrij nostri uocat de fide. H.

2 Alex. Alen. Quat. Scot. D. nedo
Vexat (dubia) Gabriel et quidam
recentiores et alij explicant bene
ab Henrico in summa theol. lib.
de fin. cap. 15. s. 1. l. 1. c. 1. s. 2.
l. 1. s. 1. que postea auctor commu-
dat p. 1. q. 23. ar. 1. memb. 2. col. 1.
reperit in favore suo sententiam
Hieronimus in Rom. 9. quem Scotus dicit
et recentiores theol. dicunt errasse
et utat Sabellum caput liber de
predestinatione. fuit a. 5. off. prohibens
es q. multum bibuit arb. cum Delagio
q. 14 disp. 23. effert prius p. 1. q. 23.
in hoc ad liber. ars. et reperit q. 23.
men. ult. pag. 400. l. 1. 24.
et addit l. 1. 33. quod ante heresim
Delagii non erat quequam inter
pres. oro. certum et uerum et pag.
491. l. 1. 24. utat in Rom. 9. orig.
Athanas. Chruso. theol. Amb. cralli.
Thao. Gush. et auctor. mens. 6. 9.
pag. 475. l. 1. 30.
H. si opponit ipse Amb. crallio
in Rom. 9. Aug. et D. Tho. 1. p. 1. 23.
c. 1. 2. 1. ut Henricus affert
lib. de fin. cap. 1. s. 1. m. tr. col. 1.
s. in glos.
l. 1. 2. q. 23. disput. 1. memb. 6. pag.
422. 431. et 1. p. 1. q. 23. ar. 1. memb. 6.
col. 1. et sequentibus. et memb. 11.
quod ad em. ubi prohibentur illa
sententia Aug. reijuit et Henricus cap. 11. q.
quod a. 1. q. 23. ar. 4. memb. 6. pag. 1001. in
ym. 1.
Iwanne 1. p. 1. 14. ar. 13. disp. 10. memb.
2. pa. 555. et memb. 3. col. 10. ad finem
uocat errorem et conuincit q. 14 disp. 30.
pag. 235. l. 1. 24. et ad id pag. 237. l. 1. 19.
39. illi liberentur et disp. 47. pa. 302.
et l. 1. 27. ar. 4. disp. 10. memb. 10. pa. 1. 1. 24.
l. 1. 2. q. 23. occasionem multis erroribus
M. Conuincit q. 13. disp. 30. p. 293. l. 1. 11. et
29. et pa. 230. l. 1. 10. p. 1. 1. 24. et
cum in sensu composito pa. 239. l. 1. 1.
pag. 235. l. 1. 24. et ibi.

12
H. Concord. q. 23. disp. 1. mem. 9. p. 469. lin. 24.
et ip. q. 23. ar. 4. mem. 11. pag. 463. lin. 11.

O. Concord. q. 23. disp. 1. mem. 9. pag. 449. lin. 1. et
sentit. conmet. ip. q. 14. ar. 13. disp. 17. et disp. 2. d.
memb. 9. uolu. 10. ad finem.

P. ut illud Rom. 9. non est uolentis neq. uurrentis etc. ex quo
D. Aug. in chiri infert non licet dicere oppo. modo ab
libertatem arbitij non esse Dei misericordie sed uolentis
et author concord. q. 14. disp. 40. p. 2. 49. detrahet.
non est uolentis quasi meris. incipiat a nati ui
arbitij.

Q. in Rom. 9. Jacob elegit rege. D. Aug. et pres
exponunt de predestinatione Jacob an. quod
peruissus esset aliquod boni egisse ut probat
Barth. lib. de gn. cap. 10. s. 4. post l. 1. d.
et cap. 13. s. 4. lit. a. y.

R. q. 23. disp. 1. memb. 9. pag. 47. in quam sensus
trahit id Petri p. salagite. ut per bona opera
uestra certam electionem. uestram faciatis
ad et tamen huius loci Petri. ce. sensum.

S. at alibi sic exponit Chris. ut fatetur
author d. disp. 41. et Barth. lib. de gn. cap. 11.
s. 4. lit. a. f. et s. 6. lit. a. y. Anar. pres a
manota ad chris. in Mattheum dicit lib.
bibliotheca anota 101. la. 6. 6. anos. 134.
257. castri. uerbo libertas heresi p. quod
si quando ut expedere chris. y. uiribus arbitijs.

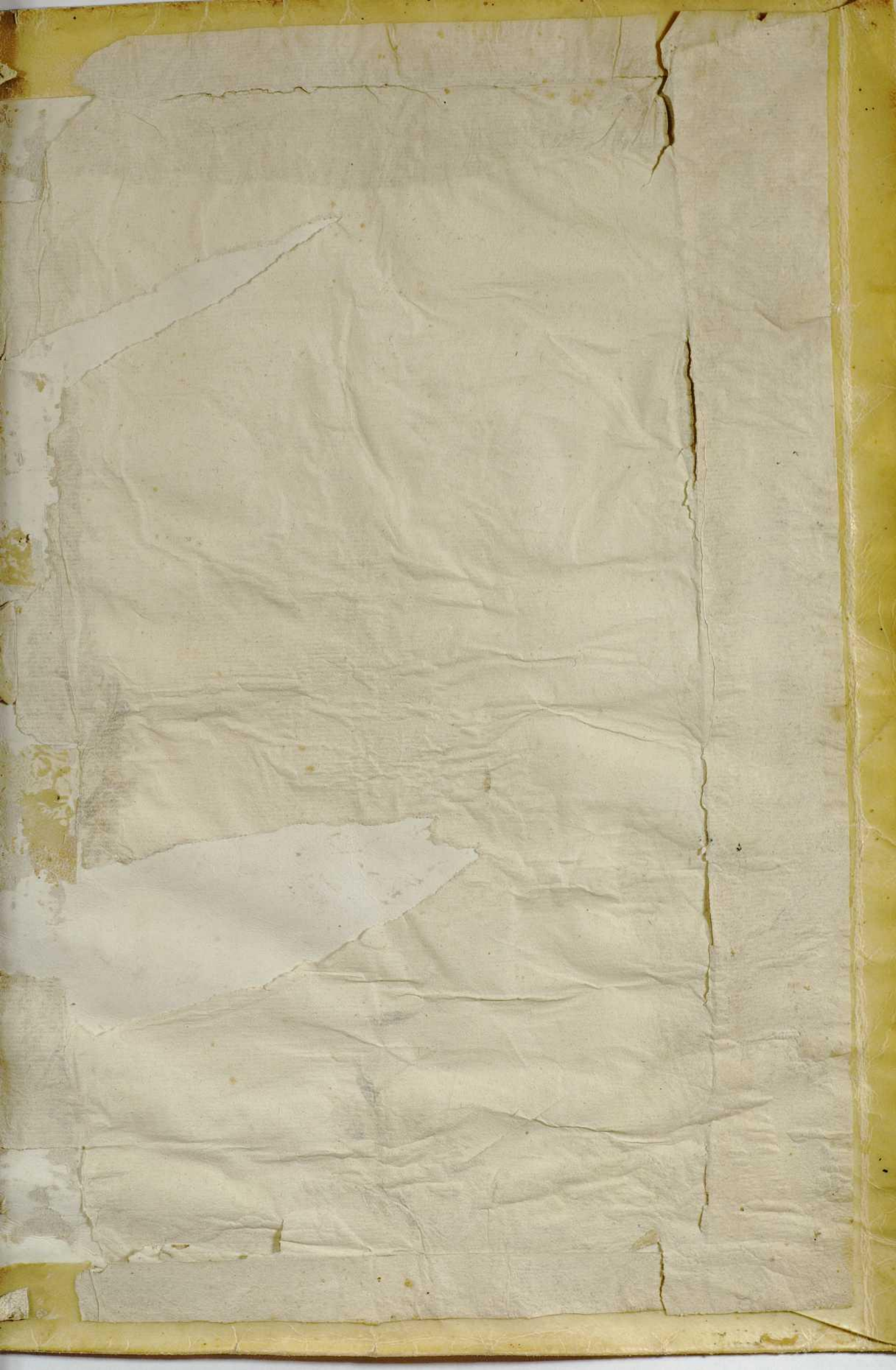
q. 1. author y. sua tria p. uene. ex p. uis. que
lira. 1. d. e. P. a. m. t. i. h. a. b. e. a. t. Aug. et dicitur
patrum consensus a quo uis. G. a. c. d. u. d. s. e. l. s.
non licet recedere. ex p. uatur. plane. q. u.
nulla. uis. ex. parte. nra. de. uer. ca. p. d. e. s. t.
ut illud Jacob elegit.

q. quod in author. (q. 23. disp. 1. mem. 9. p.
461. ad finem et 462. u. d. u. s. u. p. h. i. s. u. b. i.
u. l. e. t. a. d. d. i. s. p. u. t. i. o. n. e. m. 3. a. d. e. p. o. n. i.
Deam elegit. (uocasse ad Gen. 25.
ex p. u. g. e. n. i. e. J. a. c. o. b. u. t. i. l. l. a. n. o. s. c. i. t. u. r.
d. i. s. p. u. t. e. t. i. d. e. m. 11. n. o. n. r. e. p. u. l. i. s. D. e. u.
p. l. e. b. e. n. e. m. s. u. a. m. q. u. a. m. p. r. e. s. c. i. u. i. t. e.
c. a. p. d. q. u. o. s. p. r. e. s. c. i. u. i. t. e. t. p. r. o. d. e. c. t.
D. e. f. a. t. a. d. p. r. e. s. u. a. m. b. o. n. i. u. s. u. s. a. r. b. i. t. i. j.

42. aut Chris. in hae re. sc. p. e. o. n. e.
S. q. 14. disp. 15. et late disp. 14. u.
25. ar. 4. disp. 1. memb. 11. pa.
4. d. d. alia quaedam obiter. m. s. e. r. t. e. r. u.
aut hor. in eod. em. libro. de. c. o. n. c. o. r. d. i. a.
que. u. d. e. n. t. u. r. p. a. r. t. e. n. t. a. 5.

43. q. 14. ar. 3. disp. 2. pag. 11. lin.
aut concord. in diuinis p. a. t. e. m. l. i. b. e.
l. g. e. n. e. r. a. r. e. p. l. u. e. m. t. s. p. o. n. t. e. T.

44. Concord. i. p. q. 12. ar. 4. u. l. e. t.
pag. 39. et late art. 5.





5

Handwritten text in a cursive script, likely a name or title, which is significantly faded and obscured by dark stains and paper damage. The text is oriented vertically along the spine of the book.

No. Pair
A-HH